

Der er endnu nogle enkelte Ændringer tilbage, saaledes den redaktionelle, hvorved der er taget Hensyn til den nys udkomne kgl. Anordning om Konfirmationen, samt en Ændring, hvorefter ved et Medlems Afgang den Suppleant træder til, som er valgt paa samme Liste som den afgaaede, altsaa valgt af det samme kirkelige Parti eller den samme kirkelige Retning, en Bestemmelse, der selvfølgelig er absolut rigtig og retfærdig fremfor den nuværende, ifølge hvilken det ved et Medlems Afgang bliver den af Flertallet valgte Suppleant, som træder til, uanset hvem det afgaaede Medlem repræsenterede. Endelig er der den Bestemmelse, at det kun er de nyvalgte Medlemmer, der skulle afgive det foreskrevne skriftlige højtidelige Løfte, hvad der jo er ganske i Overensstemmelse med, hvad der i øvrig gælder i lignende Forhold.

Med disse Ord anbefaler jeg hermed Sagen om fortsat Bevarelse af den bestaaende Lov om Menighedsraad med de her omtalte mindre Ændringer til det høje Tings velvillige Behandling.

Goos: Det Forslag til Lov om Menighedsraad, som er kommet til dette Ting fra det andet Ting, afviger i meget betydelig Grad baade i Form og Indhold fra det, som den høje Regering forelagde, men i et Hovedpunkt samstemme de, nemlig, at deres Formaal er at forlænge de bestaaende Menighedsraads Levetid. Det forholder sig nemlig saaledes med Hensyn til den nugældende Midlertidighed for Menighedsraadene, at dette Ting ikke fandt at kunne gaa ind paa den daværende Kirke- og Undervisningsministers Forslag om Menighedsraadenes Oprettelse, et Forslag, som ikke indeholdt nogen Tidsbegrænsning for disse Raads Virksomhed, idet dette Ting fastholdt den Tanke, at Menighedsraadene ikke burde oprettes som en isoleret Foranstaltning med Hensyn til Folkekirkens Organisation, men i det højeste burde være et Led i en omfattende og virkelig Forfatning for Kirken, der ikke savnede sit Centralpunkt, nemlig en repræsentativ Forsamling som Helhed i Overensstemmelse med Grundlovens Bud. Man kunde derfor kun gaa ind paa at oprette disse Menighedsraad, som blev foreslaaede, som midlertidige, idet der samtidig blev truffet Foranstaltninger til at ordne Kirkeforfatningen som Helhed. Som Følge deraf blev Varigheden af Loven af 1903 om Menighedsraad begrænset til 31. December 1909 og skulde udløbe tidligere, hvis Kirke-

forfatningen i Mellemtiden var ordnet. Samtidig blev der vedtaget en Lov, hvorved der blev truffet Foranstaltninger til at fremskaffe en Organisation af Kirken som Helhed, idet der oprettedes et kirkeligt Udvalg, som det kaldtes, til Dels dannet ved Hjælp af de midlertidige Menighedsraad som Vælgerkollegium, som fik den Opgave inden 1. April 1907 at fremsætte Forslag til Ordningen af en Kirkeforfatning som Helhed, idet der samtidig blev gjort den Tilføjelse, at ud over 1. April 1907 skulde dette kirkelige Udvalg vedblive at fungere til Udløbet af 1909, ganske den samme Tidsbegrænsning, som man indførte i Menighedsraadsloven. Man var saa sangvinsk at forudsætte, at inden Udløbet af 1909 kunde en Kirkeforfatning være vedtagen. Det har imidlertid ikke fundet Sted. Det kirkelige Udvalg har inden den foreskrevne Tid afgivet sine Forslag, saa vidt jeg husker allerede i Februar 1907. Men disse Forslag ere ikke blevne forelagte for Rigsdagen, og der har altsaa ikke fundet nogen Forhandling endsige nogen Vedtagelse Sted i denne Sag. Dette har nu vist nok, tror jeg at turde sige, været en stor Skuffelse for alle de kirkeligsindede, som ønske en Forfatning for Kirken ogsaa med dens Centralpunkt, en repræsentativ Forsamling. For alle dem, der slutte sig til det store Flertal i det kirkelige Udvalg, som var for den Tanke at fremsætte et omhyggeligt udarbejdet Forslag til en saadan samlet kirkelig Repræsentation, har det, tror jeg at turde sige, været en stor Skuffelse, at Regeringen end ikke har fremsat Forslagene i Løbet af de to Aar, som ere forløbne, efter at Forslagene ere komne frem fra det kirkelige Udvalg. Og det forekommer mig, at de Grunde, der anføres i de Bemærkninger, hvormed Regeringens Forslag om Menighedsraadens Forlængelse have været ledsagede, ikke ere fuldt fyldestgørende. Der anføres særlig Hensynet til, at der tillige i Forbindelse dermed, hvad der ogsaa fremkom Forslag om fra det kirkelige Udvalgs Side, skulde fremsættes en Lønningslov for Præsterne, men Forarbejderne til denne Lønningslov have ikke kunnet tilendebringes i Ministeriet i de forløbne to Aar. Den Betragtning kan i og for sig være ganske naturlig, naar man vil have Lønningsloven samtidig med Forfatningsloven, og jeg skulde i og for sig anse det for ønskeligt, at de Ting bleve knyttede sammen. Jeg mener dog, at Betragtningen ikke er rigtig, undtagen under den Forudsætning, at den Lønningslov for Præ-